

Ξημερώματα Κυριακής προς Δευτέρα στις 20 Μαΐου γίνεται εμπρησμός σε ένα μηχανάκι παρκαρισμένο έξω από σπίτι στην οδό Άνδρου στο Ίλιον (κοντά στο ΙΚΑ της οδού Μπίμπιζα). Στο σπίτι μένουν εδώ και 15 χρόνια μετανάστες από το Μπανγκλαντές. Το ίδιο σπίτι είχε γίνει και παλαιότερα (το 2012) στόχος από ομάδα φασιστών (είχαν πεταχτεί πέτρες στα παράθυρα). Παρόλο που αυτή τη φορά οι φασίστες δεν άφησαν κάποιο διακριτικό σημάδι για να δηλώσει την παρουσία τους (πχ στοχάδια), είναι βέβαιο πως πρόκειται για φασιστική επίθεση **που στόχο είχε να αφήσει ένα μήνυμα εκφοβισμού τόσο στους ίδιους τους μετανάστες, όσο και στη γειτονιά.** Η φωτιά αυτή, λοιπόν, δεν είναι ατύχημα ούτε τυχαία, ο εμπρησμός αυτός δεν είναι μια εξαίρεση, ένα μεμονωμένο περιστατικό. **Είναι η συνέχιση ενός πολέμου στα σκοτεινά από ναζήδες και ελληνόψυχους, η συνέχιση ενός πολέμου που στο φως της ημέρας διεξάγεται από κράτος, αστυνομία, μμε, αφεντικά.** Η υποτίμηση, η εκμετάλλευση, ο έλεγχος και η καταστολή των μεταναστ(ρι)ών στα στρατόπεδα «φιλοξενίας» (όπως ονομάζονται τα στρατόπεδα εκτοπισμού) είναι το πιο αιχμηρό κομμάτι μιας συνθήκης που αφορά όλους και όλες μας. Είναι κομμάτι της συνολικής επίθεσης που δεχόμαστε ως καταπιεσμένοι/ες, εκμεταλλευόμενες/οι...

Αυτή ακριβώς η επίθεση που δεχόμαστε είναι και το βασικό ζήτημα στα μεγάλα εκλογικά πανηγύρια της τελευταίας περιόδου που συνηθίζονται να ονομάζονται «γιορτές της δημοκρατίας». **Με αριστερή ή δεξιά επικάλυψη, υπάρχει μια διαρκής επίκληση του «συμφέροντος της πατρίδας», της «εθνικής ανάπτυξης», του «νόμου και της τάξης», της «ασφάλειας».** Στην πραγματικότητα, αυτό που διαφοροποιεί τις δύο πλευρές είναι η ποιότητα και η ποσότητα των δημοκρατικών προσχημάτων. Για το αν δηλαδή οι πολιτικές λεηλασίας των υποτελών τάξεων θα γίνονται με «αριστερή ευαισθησία» ή με τον γνωστό απροσχημάτιστο τρόπο της «δημοκρατίας της πυγμής». Στο ζήτημα των μεταναστ(ρι)ών εξάλλου μπορεί να είναι το μπλοκ του συντηρητισμού που εγκαινίασε τα στρατόπεδα κράτησης/εκτοπισμού/φιλοξενίας (όπως κατ' ευφημισμό ονομάζονται) αλλά είναι η «πρόοδος» που τα κατέστησε τετριμμένα, κανονικοποιημένα, ως βασικό εργαλείο της διαχείρισης πληθυσμών. Και μέσα σε όλο αυτό τον «πολιτικό διάλογο» δεν μπορούν παρά να χαίρονται και να παρασιτούν διάφοροι γραβατωμένοι και μη ναζί και ελληνόψυχοι (από τη χρυσή αυγή και διάφορα ναζιστικά μπουμπούκια παραπλεύρως της -όπως αυτά που έκαναν τον εμπρησμό- ως τον Βελόπουλο και τους Σωρραίους). Στις «γιορτές της δημοκρατίας» βρίσκουν ευκαιρία νομιμοποιημένα να καταλάβουν χώρο στο δημόσιο πεδίο, μιλώντας για ασφάλεια, τάξη, καθαρούς χώρους και γειτονιές, εθνική ανωτερότητα.

Οι φασίστες ρατσιστές που έκαναν τον εμπρησμό δεν έκαναν τίποτα άλλο από το να προεκτείνουν την κρατική μεταναστευτική πολιτική που ισοδυναμεί με μαζικούς θανάτους και εκτοπισμούς, απελάσεις και φυλακίσεις στα λεγόμενα «κέντρα φιλοξενίας», αορατότητα, σκληρή καταστολή των μεταναστ(ρι)ών όταν «τολμήσουν να γίνουν ορατοί/ές». Η ζωή των μεταναστών/στριών, των όπου γης φυγάδων, εγγράφεται ως ζωή χωρίς νόημα, ως επικίνδυνη για την ομαλότητα και την ασφάλεια.

Η επίθεση σε μετανάστες και μετανάστριες στα Βίλια από φασιστοειδή με την κάλυψη μερίδας της τοπικής κοινωνίας και σε άμεση συνεργασία με τους εκεί τοπικούς άρχοντες, η σκληρή αστυνομική καταστολή που δέχονται όταν εξεγείρονται στα στρατόπεδα κράτησης στα νησιά του Αιγαίου, η δολοφονία του αλβανικής καταγωγής Petrit Zifle στη Λευκίμμη από τον χρυσαυγίτη Δημήτρη Κουρή, ο θάνατος του νιγηριανής καταγωγής Μαμάν Σούμπεκ στο ΑΤ ομονοίας (γνωστό για τη «φιλική» μεταχείριση των μπάτσων απέναντι στους μετανάστες) αποτελούν μονάχα κάποια από τα δημοσιοποιημένα περιστατικά του τελευταίου διαστήματος. Περιστατικά που, μαζί με πολλά ακόμα που δεν τυγχάνουν καμιάς δημοσιοποίησης, βρίσκουν σημείο τομής με το διάχυτο εθνικιστικό και ρατσιστικό λόγο.

Επειδή δεν πρέπει να καταπιούμε τους λόγους για «εθνικό συμφέρον», «εθνική ανάπτυξη», για «νόμο και τάξη» ... επειδή αναγνωρίζουμε την κοινή ταξική μας θέση και απεχθανόμαστε κάθε είδους κυρίαρχο διαχωρισμό, φυλετικό, εθνικό, έμφυλο, κ.α., θεωρούμε **κάθε επίθεση σε μετανάστη/στρια και κάθε απόπειρα εκφοβισμού τους ως δική μας υπόθεση. Στρέφουμε την οργή μας στο ίδιο το κράτος και τα αφεντικά, στους μηχανισμούς καταπίεσης και εκμετάλλευσης, στους ένστολους μπατσοφύλακές τους*, στα ελληνόψυχα φασιστικά κατακάθια.** Γι' αυτό είμαστε συνέχεια σε επαγρύπνηση και **τσακίζουμε τους φασίστες όπου τους βρούμε. Καμία επίθεση δεν πρέπει να μένει αναπάντητη. Η αλληλεγγύη στους μετανάστες/στριες είναι κομμάτι του αγώνα ενάντια στο φόβο, είναι ρηγμάτωση ενάντια στην ασφάλεια και την κανονικότητα. Οι γειτονιές μας είναι και θα παραμείνουν φιλόξενες στην αλληλεγγύη όσο παραμένουν τόποι αντίστασης στις επιβαλλόμενες διαιρέσεις, τόποι συνάντησης των επιθυμιών μας, με όρους που από κοινού και αυτοοργανωμένα δημιουργούμε εμείς οι από τα κάτω. Να κάνουμε τις γειτονιές μας αφιλόξενες και εχθρικές στον κόσμο της εξουσίας, καθαρές από φασίστες, τσακίζοντάς τους, όπως τους πρέπει.**

**Ας μην ξεχνάμε τον ρόλο που έπαιξαν οι μπάτσοι του Α.Τ. Ιλίου δύο χρόνια πριν, τον Απρίλιο του 2017, στη συγκάλυψη δολοφονικής φασιστικής επίθεσης στον μετανάστη Χ. στην οδό Ταβουλάρη, όπου 4 φασίστες τού επιτέθηκαν και τον έριξαν πάνω σε τζαμαρία η οποία έπεσε ολόκληρη πάνω του, με αποτέλεσμα το σοβαρό τραυματισμό του κυρίως στο κεφάλι, αλλά και στα χέρια και πόδια. Οι μπάτσοι δεν ήρθαν ποτέ στον τόπο της επίθεσης, πήγαν όμως αργότερα στην περιοχή, ώστε να διαδώσουν άνετα το εξοργιστικό παραμύθι ότι έγινε διάρρηξη ενός μαγαζιού (το μαγαζί με την τζαμαρία) από έναν μετανάστη.*

ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΟΝ ΦΟΒΟ-ΓΕΙΤΟΝΙΕΣ ΑΝΤΙΣΤΑΣΗΣ ΚΑΙ ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗΣ
ΣΥΓΚΡΟΥΣΗ ΜΕ ΚΡΑΤΟΣ-ΑΦΕΝΤΙΚΑ-ΦΑΣΙΣΤΕΣ

θερσίτης - Νέστορος κ' Ευαγγελιστρίας-Ίλιον thersitis.espiv.net χώρος ραδιουργίας και ανατροπής

